

да уволява много немци въ войската и въ другите ведомства, положението става все по-натегнато. Отстъпките на Отона, направени подъ натиска на общественото мнение и отъ страхъ да не се дойде до опасни вълнения, не задоволяват никого. Опозицията, съставена отъ три партии, привърженици на трите държави покровителки, Франция, Англия и Русия, повежда непримирима борба. И въ тази борба, насочена противъ изключителния режимъ, се стига най-после, презъ септемврий 1843 г., до въоръжено възстание. Отонъ, обсаденъ въ двореца си, се вижда принуденъ, за да не напусне престола, да се откаже окончателно отъ баварските съветници и да приеме една конституция, която предвижда както отговорно министерство, така и парламентъ, съставенъ отъ представители на народа, избрани чрезъ всеобщо гласоподаване. На 20 ноемврий с. г. се свиква Великото народно събрание, съ участие на 230 депутати и подъ председателството на Маврокордато. И въ него, между друго, се ureжда висящиятъ черковенъ въпросъ, като се признава каноническо единство съ Цариградъ, но като се държи на независимостта и самостоятелността на елинската черква въ княжеството, на чело съ синодъ. (Това положение бива признато отъ патриарха много по-късно, въ 1850 г.). Едва на 16 мартъ 1844 г. бива завършена изработката на новата конституция, къмъ която обаче народътъ съмѣка се приспособява, бидейки въ пленъ на пакостни партизански ежби.

Селимински следи зорко развоя на тия събития. И той си прави заключения върху нравите на новоосвободения народъ, между който българите съмѣка да търсятъ наука и подкрепа за подобрене на участъта си. Той не е възхитенъ отъ потомците на Одисея, виждайки у тѣхъ липса на политическо възпитание и надмощие на отрицателни социални качества. И въ писма до приятеля си Г. Золотовичъ и други близки лица той ни предава впечатленията си отъ животъ и събития въ гръцката столица, подлагайки на язвителна критика гръцката политическа комедия и гръцката мегаломания. По-важно за него, обаче, е да прецени — „какви облаги, малки или големи“, биха допринесли тѣзи събития за българския народъ.